

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **M. Ch.**, zast. Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Ledčická 649/15, Praha 8, proti žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského nám. 125, Pardubice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 9. 2019, č. j. KrÚ 67248/2019/ODSH/11, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 4. 3. 2020, č. j. 36 A 8/2019 - 63,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „žalovaný“) rozhodnutím ze dne 13. 9. 2019, č. j. KrÚ 67248/2019/ODSH/11, zamítl žalobcovo odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Přelouč, odboru dopravy, přestupků v dopravě (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 14. 3. 2019, č. j. MUPC 5422/2019 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím správní orgán prvního stupně uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, v platném znění (dále jen „zákon o silničním provozu“). Tohoto přestupku se dopustil tím, že dne 12. 4. 2018 ve 12:47 hodin, v obci Sopřeč, na silnici č. III/32728, ve vzdálenosti 130,5 m od č. p. 83 jako řidič motorového vozidla tovární značky Volkswagen jedoucího ve směru Sopřeč – Přelouč řídil vozidlo rychlostí 81 km/h (po odečtení odchylky 3 km/h), přičemž dovolená rychlost byla v místě 50 km/h, čímž porušil § 18 odst. 4 citovaného zákona. Za přestupek mu byla uložena pokuta 2 800 Kč a povinnost uhradit náklady přestupkového řízení ve výši 1 000 Kč.

[2] Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích (dále jen „krajský soud“) napadeným rozsudkem ze dne 4. 3. 2020 zamítl žalobu žalobce. K námitce, že byl nesprávně umístěn záměrný kříž, uvedl, že ten se podle fotografie, která je součástí správního spisu, nacházel na vozidle, přičemž důležité je umístění středu kříže. Fotografie předložená zástupcem žalobce v doplnění odvolání i v žalobě navíc nese známky zkreslení způsobeného odleskem slunečního protisvětla při měření rychlosti. Ke správnosti měření krajský soud poukázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), která jeho závěry potvrzuje. Z vyjádření Českého metrologického institutu (dále jen „ČMI“), která předložil žalobce, rovněž nevyplývají žádné směrodatné závěry. Jedná se pouze o obecné odpovědi na žádosti o informace bez přímé návaznosti na projednávanou věc. Žalovaný se tak s touto námitkou vypořádal správně, když uvedl, že z přiložených nedatovaných vyjádření ČMI není zřejmé, k jaké věci se vztahují. Rovněž nebylo nutné, aby bylo umístěno dopravní značení o měření podle veřejnoprávní smlouvy, neboť smluvní povinnost týkající se písemného zmocnění a označení měřeného úseku sjednaná v době uzavření veřejnoprávní smlouvy ze zákona zanikla. Nedůvodnými shledal krajský soud i další žalobcovy námitky týkající se sankce a nesprávného provedení měření a poukázal na to, že žalobce zůstal především u mnohdy nepřiléhavých účelových zpochybnění, která nemohla vzbudit důvodné pochybnosti o prokázaném protizákonném jednání. Jeho přístup ve správním řízení byl obstrukční a pasivní. Takový způsob práce je typický pro zástupce žalobce, který je již notoricky známý svým spojením s tzv. společnostmi proti pokutám. Praktiky advokáta žalobce a osob spojených s tzv. pojištěním proti pokutám považuje krajský soud za obstrukční.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření ke kasační stížnosti

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností, jejíž důvody podřadil pod § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Nesouhlasí s názorem krajského soudu ohledně své pasivity ve správním řízení a typizovaných námitkách. Odvolání odůvodnil a pasivní nezůstal. Podle jeho názoru naopak rozhodnutí krajského soudu není přiléhavé.

[5] Záměrný kříž se totiž nachází částečně na vozovce, přičemž dle vyjádření ČMI nelze takové měření akceptovat. Na č. l. 3 správního spisu se nacházejí tři fotografie, pouze jediná ale zachycuje záměrný kříž, který je navíc částečně mimo vozidlo. Rovněž z videozáznamu je zřejmé, že záměrný kříž je mimo vozidlo. Názory vyplývající z judikatury NSS navíc popírá v projednávané věci vyjádření ČMI, které se sice týká jiného měřiče, ale závěr o nepoužitelnosti měření, když se záměrný kříž nachází částečně mimo vozidlo, je obecně použitelný.

[6] Rychlost byla navíc měřena v rozporu s veřejnoprávní smlouvou, dle které se na měřeném úseku musí nacházet dopravní značky IP31a a IP31b (tj. upozornění na měření

pokračování

rychlosti). Žádný právní předpis nezneplatnil ujednání obsažená ve veřejnoprávních smlouvách týkající se podmínek pro měření rychlosti.

[7] Na dalších dvanácti stranách stěžovatel uvedl a obšírně odůvodnil nesouhlas s vyvěšením jména svého zástupce na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu a požadoval předložení stížnosti správě soudu.

[8] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že se se všemi námitkami vypořádal ve svém rozhodnutí. Pokud by měření bylo v důsledku nesprávně umístěného záměrného kříže chybné, objevilo by se chybové hlášení a ke změření rychlosti by ani podle návodu k obsluze nemohlo dojít. Stěžovatelův postup ve správním řízení byl obstrukční s cílem vyhnout se odpovědnosti za protiprávní jednání. Podle jeho názoru navíc rétorika týkající se vyvěšení celého jména jeho zástupce na internet je stále agresivnější a v některých ohledech by mohla překročit hranici urážlivého podání.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[9] Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[10] Stěžovatel zpochybňuje správnost měření kvůli záměrnému kříži, který se podle jeho názoru částečně nenacházel na měřeném vozidle. Je pravdou, že na fotografii z měřicího přístroje TruCam nacházející se na č. 1. 3 správního spisu je vidět, že zatímco horní část kříže, jeho střed a boční ramena se nacházejí v dolní části vozidla, dolní část kříže se částečně nachází mimo vozidlo, na vozovce. K platnosti měření za situace, kdy se záměrný kříž nachází na měřeném vozidle pouze částečně, se již NSS opakovaně vyjádřil, a to např. v rozsudcích ze dne 21. 6. 2018, č. j. 9 As 149/2017 - 47, či ze dne 16. 1. 2013, č. j. 3 As 82/2012 - 27, kde bylo popsáno fungování rychloměru MicroDigCam včetně vyvrácení možnosti chybného měření. Obdobně dospěl soud k závěru o správnosti záznamu z měření v rozsudku ze dne 8. 6. 2017, č. j. 9 As 107/2015 - 52, kdy záměrný kříž na fotografii chyběl. I nedávná judikatura dospěla ke stejnému závěru, viz např. rozsudky ze dne 22. 4. 2020, č. j. 4 As 451/2019 - 39, ze dne 21. 10. 2019, č. j. 1 As 105/2019 - 36, nebo ze dne 25. 4. 2019, č. j. 1 As 11/2019 - 37, který se týkal přímo měřicího přístroje TruCAM, jenž byl použit i v nyní posuzovaném případě. Podle citované judikatury je stěžejní, že umístění záměrného kříže na fotografii z měřicího zařízení nevzbudilo žádnou pochybnost o tom, že bylo změřeno konkrétní vozidlo a je zřejmé, že měření probíhalo čelem k vozidlu. Stěžovatelově námitce, že došlo k chybnému měření, neboť záměrný kříž se ve spodní části nachází na vozovce, proto nelze přisvědčit.

[11] Co se týče vyjádření ČMI na č. 1. 73 a 74 správního spisu, NSS se ztotožňuje s hodnocením těchto listin krajským soudem. Vyjádření ve formě odpovědi na žádost o informace pouze velmi obecně uvádějí, že nelze vyloučit chyby v měření, i když měření proběhne (tj. nezobrazí se chybové hlášení), ale neposkytují žádnou odpověď na situaci

v konkrétním případě ani ke konkrétnímu měřicímu zařízení a umístění záměrného kříže. Nelze jim tedy přisuzovat obecnou platnost a pro posouzení věci nejsou směrodatná.

[12] V projednávané věci ze správního spisu vyplývá, že měření proběhlo v souladu s návodem k obsluze. Jeho součástí je oznámení podezření z přestupku, a to včetně fotografií změřeného vozidla a dat z měřicího přístroje včetně identifikace osoby obsluhující tento přístroj, dále certifikát o schválení typu měřidla s platností do 15. 6. 2020, ověřovací list měřicího zařízení s platností do 23. 11. 2018 a osvědčení obsluhujícího policisty o absolvování školení k obsluze rychloměru. Ověřovací list i certifikát se vztahovaly k rychloměru, kterým bylo měřeno, platnost ověření pokrývala i den, kdy k měření došlo. Rovněž z uživatelského manuálu k obsluze měřicího zařízení vyhotoveného společností ATS-TELCOM PRAHA, a.s., který je součástí správního spisu, vyplývá, že v případě nestabilního zacílení by se objevilo chybové hlášení a měření by nebylo provedeno. V projednávané věci proto nevznikly žádné pochybnosti o tom, že měření proběhlo správně.

[13] Součástí správního spisu je i veřejnoprávní smlouva ze dne 18. 8. 2009 uzavřená mezi městem Přelouč a obcí Sopřech opravňující Městskou policii Přelouč měřit rychlost na území obce Sopřech, přičemž podle čl. 3 odst. 4 obec pořídí na své náklady přenosné dopravní značení potřebné k označení měřeného úseku. Z toho však nevyplývá závazek měřený úsek těmito značkami označit, ten v době uzavření této smlouvy vyplýval přímo ze zákona, jenž byl následně změněn. K námitce, že úsek, v němž byla měřena rychlost, nebyl v rozporu s veřejnoprávní smlouvou označen dopravní značkou, se NSS vyjádřil již v rozsudku ze dne 6. 6. 2019, č. j. 7 As 185/2018 - 37, použitelným i v projednávané věci. V něm uvedl, že § 79a odst. 2 zákona o silničním provozu, podle kterého může obecní policie měřit rychlost výhradně v úseku určeném policií, jehož počátek i konec je označen přenosnou dopravní značkou, byl součástí platného právního řádu do 31. 7. 2011. Po účinnosti novely provedené zákonem č. 133/2011 Sb. zůstává součástí § 79a pouze dosavadní první odstavec, dle kterého za účelem zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích je policie a obecní policie oprávněna měřit rychlost vozidel. Obecní policie je oprávněna měřené úseky dopravními značkami označit. Pokud tak však neučiní, nelze dovozovat, že měření rychlosti proběhlo v rozporu se zákonem nebo s veřejnoprávní smlouvou.

[14] K nesouhlasu stěžovatele a jeho advokáta s vyvěšením jejich osobních údajů na internet vyjádřený v kasační stížnosti soud připomíná, že se jedná o porozsudkovou agendu a že není namístě předkládat tento požadavek znovu státní správě NSS, jak v kasační stížnosti požaduje. Předseda NSS už totiž na obdobnou žádost opakovaně zareagoval. Naposledy tak učinil vůči témuž advokátovi přípisem ze dne 25. 11. 2019, č. j. S 139/2019 - 7, v němž jasně uvedl, že dalším žádostem téhož advokáta a stejného obsahu již odmítne bez dalšího vyhovět. Za této situace je nynější opakovanou žádost, jíž se stěžovatelův zástupce znovu domáhá odpovědi na otázku, kterou již od věcně příslušného orgánu opakovaně dostal, nutno pokládat za účelovou. Nyní rozhodující senát také v souladu s jasným vyjádřením předsedy NSS mu tuto žádost znovu nepředkládal.

IV. Závěr a náklady řízení

pokračování

[15] Z výše uvedeného vyplývá, že napadený rozsudek krajského soudu není nezákonný z důvodů namítaných v kasační stížnosti. Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl podle § 110 odst. 1 s. ř. s.

[16] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1, větu první, ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatel ve věci neměl úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný měl ve věci plný úspěch, proto by mu soud mohl přiznat náhradu nákladů řízení proti stěžovateli, avšak jemu žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, a proto mu je soud nepřiznává.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. června 2020

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu